

Sygn. akt IX W 3237/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Katarzyna Szklarczyk

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 r., 18 grudnia 2017 r., 25 stycznia i 1 marca 2018 r.

sprawy **J. M.**

s. K. i L. z domu G.

ur. (...) w D.

obwinionego o to, że: w dniu 07 czerwca 2017 r. około godz. 10:50 w O. na ul. (...) kierując pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował ostrożności w trakcie wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechał na wyjeżdżający pojazd m-ki B. o nr rej. (...), z terenu parkingu sklepu (...) czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla K. G. (1)

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 KW

ORZEKA:

I. **obwinionego J. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86 § 1 kw skazuje go na **karę 300 (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 30 (trzydzieści) złotych oraz wydatkami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie 712,58 (siedemset dwanaście 58/100) złotych.**

Sygn. akt IX W 3237/17

UZASADNIENIE

J. M. obwiniony został o to, że: w dniu 07 czerwca 2017 r. około godz. 10:50 w O. na ul. (...) kierując pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował ostrożności w trakcie wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechał na wyjeżdżający z terenu parkingu sklepu (...) pojazd m-ki B. o nr rej. (...), czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla K. G. (1), tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw.

Obwiniony mieszka w O., utrzymuje się z zasiłku przedemerytalnego w kwocie(...), jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest właścicielem samochodu marki O. o nr rej (...).

W dniu 7 czerwca 2017 r. około godziny 10.50 pokrzywdzona K. G. (1) wyjeżdżała samochodem marki B. o nr rej. (...) z parkingu sklepu (...) przy ul (...) w O.. Jechała sama. Zatrzymała się przy wyjeździe z parkingu, zamierzała skręcić w prawo. Czekwała na możliwość włączenia się do ruchu, przepuszczała pojazdy nadjeżdżające z lewej strony.

Po prawej stronie na chodniku, prostopadle do jej samochodu, tyłem do niego, stał samochód osobowy koloru (...), z którego wysiadła pasażerka i oddaliła się do sklepu (...). Samochód ten stał w odległości około 1-1,5m od pojazdu pokrzywdzonej. Po chwili pojazd ten cofnął uderzając w samochód K. G.. Pokrzywdzona widząc cofający w jej kierunku pojazd użyła sygnału dźwiękowego. Kierowca nie zareagował. Następnie mężczyzna kierujący opisanym pojazdem ruszył do przodu i odjechał w kierunku ul (...). Pokrzywdzona pojechała za nim. Spisała nr rej jego pojazdu. Następnie rezygnując z dalszego pościgu pojechała na komisariat policji, gdzie zgłosiła zderzenie. Kierującego pojazdem opisała jako mężczyznę tegiej budowy ciała, włosy krótkie, jego wiek określiła na około 50 lat. Podała nr rej pojazdu sprawcy (...). Funkcjonariusz policji A. M. (1) po odebraniu zgłoszenia od pokrzywdzonej patrolował O. w poszukiwaniu pojazdu, który uczestniczył z zderzeniu. Udał się do miejsca zamieszkania obwinionego, nie ujawnił na terenie osiedla, przy ul (...) jego samochodu.

W samochodzie pokrzywdzonej w dniu 7 czerwca 2017r podczas oględzin ujawniono wgniecenie błotnika przedniego prawego na wysokości około 50cm, długości 5cm.

(d. notatka k 1, karta zdarzenia k 2, protokół oględzin k 5, wydruk z (...) k 6, 28-30, zeznania K. G. k 13, 32-32v, 44, A. M. k 44, zdjęcie obwinionego k 28, szkic k 31, płyta k 34, zdjęcia k 35-37, wyjaśnienia obwinionego k 40, opinia biegłego k 46-60).

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż o przedmiotowym zdarzeniu dowiedział się ponad miesiąc po jego zaistnieniu od funkcjonariuszy policji. Nie kojarzy go. Na swoim samochodzie nie ujawnił żadnych śladów. Oświadczył, iż swoim samochodem jeździ prawie codziennie i tylko on z niego korzysta. Pojazd jest koloru (...). Czasem podjeżdża do sklepu (...), ale nie pamięta czy był tam 7 czerwca 2017r. Kiedyś podwoził do tego sklepu sąsiadkę, dwa razy zatrzymywał się na chodniku przy wyjeździe z parkingu.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonej, opinią biegłego.

K. G. (1) zeznała, iż dobrze widziała pojazd który w nią uderzył wykonując manewr cofania. Samochód był koloru (...), stał na chodniku prostopadle do jej pojazdu, widziała jak zapaliły się w nim światła cofania. Widząc, iż cofając zbliża się do niej nacisnęła na klakson, lecz kierowca nie zareagował i uderzył w jej pojazd. Następnie szybko odjechał. Ruszyła za nim by spisać jego nr rej, gdy to uczyniła zaprzestała pościgu i udała się na komisariat policji, gdzie zgłosiła zdarzenie. Zeznała, iż widział kierowcę(...) pojazdu który w nią uderzył. Na rozprawie po okazaniu jej zdjęcia obwinionego oświadczyła, iż mógł być on kierowcą w/w pojazdu. Wskazała, iż kierowca był potężnej postury, lekko łyśawy, w podobnym wieku co obwiniony. Na kolejnej rozprawie zeznając już w obecności obwinionego oświadczyła, iż rozpoznaje w nim kierowcę (...) pojazdu.

A. M. (1) zeznał, iż po sprawdzeniu pojazdu, którego nr rej podano mu, patrolował O. i osiedle na którym mieszka obwiniony lecz pojazdu jego nie ujawnił.

Sąd podzielił zeznania w/w świadków uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania.

Relacja pokrzywdzonej znajduje potwierdzenie w opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego. Biegły wskazał, iż analiza charakteru i usytuowania uszkodzeń ujawnionych w samochodzie B. oraz usytuowania i ukształtowania zderzaka samochodu O. (...) dały podstawę do stwierdzenia, iż do ujawnionych uszkodzeń w samochodzie B. mogło dojść w wyniku kontaktu z pojazdem marki O. (...), którego kierujący wykonywał manewr cofania poruszając się po torze ruchu zbliżonym do prostopadłego do osi wzdłużnej najeżdżanego stojącego pojazdu, w okolicznościach wskazanych przez pokrzywdzoną. Uszkodzenia B. mają ograniczony rozmiar, są to wgniecenia bez zarysowań. Takie uszkodzenia powstają w chwili gdy na stojący pojazd działa impuls siły pochodzący od pojazdu najeżdżającego, przy czym na pojeździe najeżdżającym, przy takim rozmiarze uszkodzeń B., nie musiały powstać ślady kontaktu. Biegły dokonując oględzin pojazdu obwinionego nie ujawnił widocznych odkształceń zderzaka tylnego, elementu najdalej wysuniętego,

poprzez który musiało dojść do kontaktu z B.. Nakładka - listwa zderzaka O. znajduje się na wysokości ujawnionych uszkodzeń w samochodzie B.. Biegły wskazał, iż w pojeździe B. elementem najdalej wysuniętym było koło przednie prawe- opona część przednia. Kierująca tym pojazdem zamierzała skrócić w prawo. W takiej sytuacji przy najeżdżaniu na tą część nadwozia samochodu B. przez O. , kontakt zderzaka tylnego O. z nadwoziem B. skutkować mógł jedynie powstaniem uszkodzeń w części tylnej nadkola (ujawnionych w B.) i opony koła przedniego jego części przedniej bez pozostawienia widocznych i trwałych śladów. Biegły zakwestionował możliwość przemieszczenia pojazdu B. w wyniku kontaktu z pojazdem najeżdżającym. Taką sytuację wyklucza ograniczony rozmiar uszkodzeń B. . Przy masie własnej w/w pojazdu aby doszło do jego przemieszczenia musiałyby zadziałać na pojazd impuls siły o znacznej wartości , co wiązałoby się z powstaniem widocznych znacznych uszkodzeń.

Sąd dał wiarę opinii biegły biegłego uznając ją za rzeczową i przekonywującą. Biegły odpowiedział na zadane mu pytanie, swoje stanowisko uzasadnił w logiczny sposób.

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 07 czerwca 2017r. około godz. 10:50 w O. na ul. (...) kierując pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował ostrożności w trakcie wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechał na wyjeżdżający z terenu parkingu sklepu (...) pojazd m-ki B. o nr rej. (...), czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 86§1kw .

Przedmiotem ochrony wykroczenia z art. 86 kw jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym .

Zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym – art. 3, każdy uczestnik ruchu jest obowiązany zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga – szczególną ostrożność czyli unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić lub w związku

z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Jednocześnie każdy uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze mają prawo liczyć, że inni uczestnicy tego ruchu przestrzegają przepisów ruchu drogowego, chyba że okoliczności wskazują na możliwość odmiennego ich zachowania. Każdy kierowca jest obowiązany do prowadzenia pojazdu samochodowego z należytą ostrożnością a więc do podejmowania takich czynności, które zgodnie ze sztuką i techniką prowadzenia pojazdów są obiektywnie niezbędne do zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także do powstrzymywania się od czynności, które mogą to bezpieczeństwo zniwelować-por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 1976 r. VI KRN 135/76.

Artykuł 23 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym stanowi, iż kierujący pojazdem jest obowiązany przy cofaniu ustąpić pierwszeństwa innemu pojazdowi lub uczestnikowi ruchu i zachować szczególną ostrożność, a w szczególności sprawdzić, czy wykonywany manewr nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub jego utrudnienia, upewnić się, czy za pojazdem nie znajduje się przeszkoda a w razie trudności w osobistym upewnieniu się kierujący jest obowiązany zapewnić sobie pomoc innej osoby.

Z okoliczności niniejszej sprawy wynika, iż obwiniony nie zastosował się do powyższego obowiązku. Z zeznań pokrzywdzonej wynika, iż widziała jak samochód którym kierował obwiniony , a którego nr rej spisała , wykonał manewr cofania najeżdżając na jej stojący pojazd. Samochód pokrzywdzonej był obiektywnie dobrze widoczny. Przy właściwej obserwacji drogi obwiniony miał możliwość zauważenia go i zatrzymania pojazdu , a tym samym uniknięcia zderzenia.

Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 300 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 30 złotych oraz wydatkami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie 712,58 złotych.